

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

13 päivänä lokakuuta 2021 *

Henkilöstö – Virkamiehet – Kurinpitomenettely –
Työkyvyttömyysmenettelyn keskeyttäminen kurinpitomenettelyn ajaksi – Viraltapano –
Työkyvyttömyysmenettelyn jääminen vaille merkitystä viraltapanon johdosta –
Kumoamiskanne – Kantajalle vastainen toimi – Tutkittavaksi ottaminen – Hyvän hallinnon
periaate – Huolenpitovelvollisuus – Ilmeinen arviointivirhe

Asiassa T-22/20,

IB, edustajanaan asianajaja N. de Montigny,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), asiamiehenään A. Lukošiūtė,
avustajanaan asianajaja B. Wägenbaur,

vastaajana,

jossa on kyseessä SEUT 270 artiklaan perustuva kanne, jolla vaaditaan kumoamaan EUIPO:n
14.3.2019 tekemä päätös siltä osin kuin siinä yhtäältä määrätään kantajalle viraltapanoseuraamus
eläkeoikeuksia vähentämättä ja toisaalta päätetään lopullisesti kantajaa koskenut
työkyvyttömyysmenettely,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Kanninen sekä tuomarit N. Póltorak ja
M. Stancu (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies P. Cullen,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 9.3.2021 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

tuomion¹

[– –]

Asian käsittelyn vaiheet sekä asianosaisten vaatimukset

- 22 Kantaja nosti nyt käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 13.1.2020 toimittamallaan kannekirjelmällä.
- 23 Kantaja pyysi 16.1.2020 päivätyllä erillisellä asiakirjalla unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 66 artiklan mukaisesti tunnistetietojensa sekä erinäisten muiden tietojen poistamista yleisön saatavilta. Tunnistetietojen poistamista koskeva pyyntö hyväksyttiin 30.3.2020.
- 24 EUIPO jätti vastinekirjelmänsä 26.3.2020.
- 25 Kantaja jätti vastauskirjelmänsä 20.7.2020.
- 26 Asian käsittelyn kirjallinen vaihe päätettiin vastaajan vastauskirjelmän toimittamisen jälkeen 1.9.2020.
- 27 EUIPO ja kantaja pyysivät 9.9.2020 ja 22.9.2020 unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 106 artiklan nojalla istunnon pitämistä.
- 28 Unionin yleinen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) päätti 29.1.2021 unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 89 artiklan nojalla esittää kantajalle kirjallisia kysymyksiä, joihin kantaja vastasi asetetussa määräajassa.
- 29 Asianosaisten lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 9.3.2021 pidetyssä istunnossa.
- 30 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen päätöksen ”siltä osin kuin siinä määrätään [kantajan] viraltapanosta – – ja päätetään lopullisesti kantajan palvelussuhde, mukaan lukien tästä seurannut työkyvyttömyysmenettelyn lopullinen päättäminen”
 - velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 31 Kantaja vaatii vastauksessaan lisäksi, että unionin yleinen tuomioistuin pyytää tarvittaessa EUIPO:lta tilastotietoja päätöksistä ja seuraamuksista, joita EUIPO on määrännyt henkilöstöään vastaan käydyissä kurinpitomenettelyissä.
- 32 EUIPO vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

¹ Tuomiosta on otettu tähän vain kohdat, joiden julkaisemista unionin yleinen tuomioistuin pitää aiheellisena.

Oikeudellinen arviointi

Kanteen kohde ja tutkittavaksi ottaminen siltä osin kuin se koskee työkyvyttömyysmenettelyn lopullista päättämistä

- 33 Kanteen perusteltavuuden arvioimiseksi on täsmennettävä ensin kanteen kohde, josta asianosaiset ovat erimielisiä.
- 34 Kuten edellä tämän tuomion 30 kohdassa ja kannekirjelmässä tuodaan esille, kantaja vaatii olennaisesti riidanalaisen päätöksen kumoamista niin siltä osin kuin siinä määrätään kantajan viraltapanosta, kuin siltä osin kuin sillä päätetään kantajan mukaan työkyvyttömyysmenettely lopullisesti.
- 35 EUIPO väittää, että riidanalaisen päätöksen ainoa kohde on kantajan viraltapano, ei työkyvyttömyysmenettelyn päättäminen, sillä työkyvyttömyysmenettely on jäänyt vaille merkitystä kyseisen viraltapanon johdosta. Työkyvyttömyysmenettely on nimittäin erillinen menettely suhteessa kurinpitomenettelyyn, eikä se ole riidanalaisen päätöksen eikä siten myöskään esillä olevan kumoamiskanteen kohde, joten kaikki työkyvyttömyysmenettelyä vastaan esitetyt väitteet on jätettävä tutkimatta. Tämä koskee erityisesti ensimmäistä kanneperustetta, jonka mukaan työkyvyttömyysmenettelyn keskeyttäminen on tapahtunut lainvastaisesti, sekä toisen kanneperusteen ensimmäistä osaa, jonka mukaan kurinpitomenettelyä koskeva kohtuullinen määräaika on laiminlyöty.
- 36 EUIPO väittää erityisesti ensinnäkin, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan pelkkää toimielimen vaitioloa ei voida rinnastaa päätökseen, ellei olemassa ole oikeussäännöksiä, joissa vahvistetaan nimenomaisesti määräaika, jonka kuluessa toimielimen, jolta on pyydetty kannanottoa, katsotaan antaneen tällaisen päätöksen, ja joissa määritellään tällaisen päätöksen sisältö; käsiteltävässä asiassa näin ei ole, sillä yhdessäkään oikeussäännöksessä ei säädetä viraltapanopäätöksen sisältävän implisiittisesti päätöksen aiemmin keskeytetyn työkyvyttömyysmenettelyn päättämisestä ilman jatkotoimia.
- 37 Toiseksi EUIPO on tuonut esille istunnossa, että kantajan olisi pitänyt mahdollisesti riitauttaa 16.2.2018 päivätty kirje, jolla nimittävä viranomainen ilmoitti aikovansa aloittaa hallinnollisen tutkimuksen OLAFin selvittämien tosiseikkojen täydentämiseksi. Edellä mainitusta kirjeestä ilmeni näet implisiittisesti, että koska kyseinen tutkimus oli jatkoa OLAFin suorittamalle tutkimukselle ja saattoi johtaa kurinpitomenettelyn aloittamiseen, työkyvyttömyysmenettelyn keskeyttämistä jatkettaisiin paitsi kyseisen tutkimuksen ajan, myös sitä seuraavan kurinpitomenettelyn ajan.
- 38 Kolmanneksi EUIPO esittää, että vaikka kantaja olisi esittänyt hallinnolle 14.6.2019 tekemänsä valituksen yhteydessä henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimuksen työkyvyttömyysmenettelyn jatkamisesta, johon hallinto ei olisi vastannut, kyseistä vaatimusta ei olisi voitu tutkia siitä syystä, että kantaja ei ollut ensinnäkään virkamies enää vaatimuksen esittämisen ajankohtana ja toiseksi vaatimusta ei ollut esitetty kohtuullisessa määräajassa suhteessa OLAFin tutkimuksen päättymispäivään eli marraskuuhun 2017. Sitä paitsi vaikka kyseinen vaatimus voitaisiin tutkia, valituksen hylkäämisestä tehtyyn päätökseen sisältyntä hallinnon kieltäytymistä ei voida riitauttaa nyt käsiteltävän asian yhteydessä, koska kantaja ei tehnyt valitusta kyseisestä implisiittisestä hylkäyksestä, josta on siten tullut lopullinen.

- 39 Kantaja kiistää nämä väitteet. Hän väittää aluksi, että – kuten 26.4.2019 päivätystä sisäisestä muistiosta ilmenee – työkyvyttömyysmenettely päätettiin samaan aikaan riidanalaisen päätöksen antamisen kanssa. Työkyvyttömyysmenettelyn lopullinen päättymisen ei ole aineelliselta kannalta itsenäinen suhteessa riidanalaiseen päätökseen, koska viimeksi mainittu johti työkyvyttömyysmenettelyn päättymiseen, joten riidanalaisessa päätöksessä vahvistetaan kantajan asema suoraan ja lopullisesti myös työkyvyttömyysmenettelyn osalta. Kyseinen päätös on siis kantajalle vastainen siltä osin kuin siinä määrätään kantajan viraltapanosta, suljetaan hänet lopullisesti työkyvyttömyysmenettelyn ulkopuolelle ja estetään häntä saamasta mitään korvausta tai etuutta. Kantajan näkemyksen mukaan kyseessä olevaan toimeen sisältyvien päätösten ulottuvuus on siis monitahoinen. Kantaja täsmentää vielä, että yhtäältä on niin, että jopa päätöksen antamisesta kieltäytyminen voi olla kantajalle vastainen toimi, ja että toisaalta tällainen tilanne muistuttaa tilanteita, joissa on ollut kyseessä ylennykseen liittyvä riita. Lisäksi kantaja vastaa istunnossa esitettyyn väitteeseen, ettei hän olisi pystynyt riitauttamaan 16.2.2018 päivättyä kirjettä, koska kyseinen kirje oli vain välivaiheen toimenpide.
- 40 Näissä olosuhteissa unionin yleisen tuomioistuimen on tutkittava, onko EUIPO ottanut riidanalaisella päätöksellä kantaa myös työkyvyttömyysmenettelyyn, kuten kantaja väittää.
- 41 Tältä osin on muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kantajalle vastainen toimi on toimi, jolla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka vaikuttavat kantajan etuihin suoraan ja välittömästi muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi, ja tällaisen toimen on oltava toimivaltaisen hallintoviranomaisen toteuttama ja sen on sisällettävä hallinnon lopullinen kannanotto (ks. määräys 20.12.2019, ZU v. EUH, T-154/19, ei julkaistu, EU:T:2019:901, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Näitä oikeusvaikutuksia on arvioitava objektiivisten arviointiperusteiden, kuten toimen sisällön, perusteella ja siten, että huomioon otetaan tarvittaessa toimen antamisen asiayhteys ja toimen toteuttaneen toimielimen toimivalta (ks. määräys 13.5.2020, Lucaccioni v. komissio, T-308/19, ei julkaistu, EU:T:2020:207, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 42 Lisäksi toimenpiteen luonnehtiminen kantajalle vastaiseksi toimeksi ei riipu toimen muodosta tai nimikkeestä, vaan se määräytyy toimen sisällön perusteella ja erityisesti sillä perusteella, onko toimella sitovia oikeusvaikutuksia, jotka vaikuttavat kantajan etuihin suoraan ja välittömästi muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi (ks. määräys 17.12.2019, AG v. Europol, T-756/18, ei julkaistu, EU:T:2019:867, 43 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 43 EUIPO on todennut ensinnäkin sekä oikeudenkäyntiä edeltävässä vaiheessa että oikeudenkäynnin aikana, että työkyvyttömyysmenettely jäi vaille merkitystä viraltapanopäätöksen johdosta, minkä osoittaa myös 26.4.2019 päivätty sisäinen muistio. Nimittävä viranomainen on katsonut etenkin valituksen hylkäämisestä tekemässään päätöksessä lähinnä, että koska kantaja ei ollut enää Euroopan unionin palveluksessa, hänellä ei ollut oikeutta vaatia työkyvyttömyysmenettelyn aloittamista. Palvelussuhteen päättymisen jälkeen tällaista menettelyä ei näet pystytty aloittamaan enää sen tutkimiseksi, kykenikö kantaja hoitamaan tehtäviään.
- 44 Sen toteaminen, että viraltapanopäätös jättää työkyvyttömyysmenettelyn vaille merkitystä, on lopullinen kannanotto menettelyn päättymiseen.
- 45 Toiseksi on tuotava esille, kuten kantaja perustellusti toteaa, että 16.2.2018 päivätty kirje oli vain välivaiheen toimenpide, johon ei sisältynyt hallinnon lopullista kannanottoa työkyvyttömyysmenettelyyn. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on nimittäin niin, että silloin kun on kyse toimista tai päätöksistä, jotka tehdään monivaiheisessa menettelyssä,

erityisesti sisäisen menettelyn päätteeksi, kannekelpoisia toimia ovat lähtökohtaisesti ainoastaan sellaiset toimenpiteet, joissa vahvistetaan lopullisesti toimielimen kanta kyseisen menettelyn päätteeksi; sen sijaan menettelyn kuluessa toteutetut toimenpiteet, joilla valmistellaan lopullista päätöstä, eivät ole kannekelpoisia (ks. määräys 13.5.2020, Lucaccioni v. komissio, T-308/19, ei julkaistu, EU:T:2020:207, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 46 On todettava, että kyseisessä kirjeessä täsmennettiin selvästi, ettei OLAFin tehtävänä ollut ottaa kantaa lääketieteellisiin seikkoihin, joten tätä näkökohtaa koskevaa tutkimuksen osaa ei voitu päättää ennen asianmukaisen lääkärintarkastuksen suorittamista. Lisäksi kurinpitolautakunnassa tapahtuneesta kuulemisesta laaditun pöytäkirjan 54 kohdasta ilmenee niin ikään, että nimittävä viranomainen on todennut itse, että lääkärien oli tehtävä kantajaa koskevat lääketieteelliset päätökset asianmukaisen lääkärintarkastuksen suorittamisen ja asianmukaisen menettelyn läpikäynnin jälkeen, mikä viittaa siihen, ettei EUIPO ollut poissulkenut sitä mahdollisuutta, että kantajalle tehtäisiin toinen lääkärintarkastus sen tutkimiseksi, oliko hänellä todella se sairaus, josta hän väitti kärsivänsä. Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että 16.2.2018 päivätty kirje oli vain välivaiheen toimenpide, joka koski työkyvyttömyysmenettelyä.
- 47 Lisäksi on hylättävä EUIPO:n väite, jonka mukaan 14.6.2019 tehtyyn kantajan valitukseen sisältyi henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdan perusteella esitetty vaatimus työkyvyttömyysmenettelyn jatkamisesta, jonka EUIPO oli implisiittisesti hylännyt, mitä kantaja ei kuitenkaan ollut riitauttanut sääntöjenmukaisesti. Kuten kantaja on vahvistanut vastauksessaan ja istunnossa, kantajan tältä osin esittämillä perusteilla pyrittiin itseasiassa ainoastaan riitauttamaan työkyvyttömyysmenettelyn päättymisen, joka oli jo ratkaistu riidanalaisessa päätöksessä.
- 48 Edellä esitetyn perusteella sekä ottaen huomioon edellä esitellyn mukainen asiayhteys, jossa viraltapanopäätös annettiin, on todettava, että kyseiseen päätökseen sisältyy hallinnon lopullinen kannanotto kurinpitomenettelyyn ja implisiittisesti – mutta varmasti – myös työkyvyttömyysmenettelyyn. Koska riidanalaisesta päätöksestä on tehty aiemmin valitus näiden kahden seikan osalta, kante on tutkittava myös siltä osin kuin se koskee työkyvyttömyysmenettelyn lopullista päättämistä.

Kanteen perusteltavuus

- 49 Kantaja esittää kanteensa tueksi kolme kanneperustetta, joista ensimmäinen koskee olennaisin osin työkyvyttömyysmenettelyn päättämistä lainvastaisesti, toinen kurinpitomenettelyn sääntöjenvastaisuutta ja kolmas henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 10 artiklan rikkomista.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee olennaisin osin työkyvyttömyysmenettelyn päättämistä lainvastaisesti

[– –]

- 63 Unionin yleinen tuomioistuin tuo esille, että ensimmäinen kanneperuste jakautuu olennaisesti kahteen osaan, joista ensimmäinen koskee hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista ja huolenpitovelvollisuuden laiminlyöntiä ja toinen harkintavallan väärinkäyttöä.

– Ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista ja huolenpitovelvollisuuden laiminlyöntiä

- 64 Kantaja väittää ensimmäisen osan yhteydessä, ettei työkyvyttömyysmenettelyä missään vaiheessa jatkettu tai aloitettu uudelleen sen jälkeen, kun se keskeytettiin, ja että menettelyn lopullinen päättäminen kantajan viraltapanon yhteydessä on erillinen pelkästä keskeyttämisestä, johon hallinto oli sitoutunut. Kantajan mukaan EUIPO:n väite siitä, että kurinpitomenettely ja työkyvyttömyysmenettely ovat toisistaan erilliset eivätkä ne vaikuta toisiinsa, ei ole tältä osin merkityksellinen eikä sillä voitu perustella työkyvyttömyysmenettelyn pelkkää väliaikaista keskeyttämistä. Työkyvyttömyysmenettelyn lopullisen päättämisen johdosta kantaja on nykyisellään kokonaan vailla vähimmäistoimeentuloa ja eläkettä. Viedessään kantajalta oikeuden työkyvyttömyysmenettelyyn hallinto ei ole selvästikään noudattanut toiminnassaan huolenpito- ja avustamisvelvollisuutta eikä hyvän hallinnon periaatetta.
- 65 Aluksi on todettava, ilman tarvetta lausua EUIPO:n esittämästä oikeudenkäyntiväitteestä, että virkavirheen tapahtumista koskeva kantajan esittämä väite on hylättävä, koska kyseisen väitteen tueksi ei ole esitetty riittävästi todisteita, sillä kantaja ainoastaan väittää kannekirjelmän 67 kohdassa tällaisen virheen tapahtuneen perustelematta väitettä mitenkään.
- 66 Huolenpitovelvollisuudesta on muistutettava, että oikeuskäytännön mukaan huolenpitovelvollisuus heijastaa oikeuksien ja velvollisuuksien tasapainoa viranomaisen ja julkishallinnon työntekijöiden välisissä suhteissa. Tämä tasapaino merkitsee muun muassa sitä, että kun viranomainen ratkaisee virkamiehen asemaa koskevan tapauksen, se ottaa huomioon kaikki sen päätökseen mahdollisesti vaikuttavat seikat ja että näin toimiessaan se ottaa huomioon paitsi yksikön myös kyseisen virkamiehen edun. Hallinnolla on viimeksi mainittu velvollisuus myös Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklassa vahvistetun hyvän hallinnon periaatteen nojalla (ks. tuomio 16.10.2019, Palo v. komissio, T-432/18, EU:T:2019:749, 60 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 67 Lisäksi on korostettava, että hallinnolle huolenpitovelvollisuudesta seuraavat velvollisuudet ovat huomattavasti tiukempia, kun kyse on virkamiehen tilanteesta, jossa hänen fyysiselle tai psyykkiselle terveydelleen aiheutuu tai voi aiheutua vaaraa. Tällaisessa tilanteessa hallinnon on tarkasteltava virkamiehen vaatimuksia erityisen avoimin mielin (ks. vastaavasti tuomio 30.6.2021, GW v. tilintarkastustuomioistuim, T-709/19, ei julkaistu, EU:T:2021:389, 92 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 68 Vaikka on mahdollista, että huolenpitovelvollisuus voi johtaa lopulta tietyissä olosuhteissa siihen, että nimittävä viranomainen lieventää aiottua seuraamusta tai jopa poistaa sen kokonaan, virkamiehen etujen, myös terveydentilan, huomioon ottaminen ei saisi kuitenkaan johtaa siihen, ettei nimittävällä viranomaisella ole mahdollisuutta määrätä seuraamusta, myöskään ankarinta seuraamusta eli viraltapanoa, silloin kun tilanteen tosiseikat ovat poikkeuksellinen vakavat eivätkä ne johdu yksin eivätkä edes pääosin asianomaisen virkamiehen terveydentilasta (ks. vastaavasti tuomio 16.7.1998, Y v. parlamentti, T-144/96, EU:T:1998:173, 50 kohta).
- 69 On vielä tuotava esille, ettei yhdessäkään henkilöstösääntöjen säännöksessä säädetä, että viraltapanon kaltainen päätös, jolla palvelussuhde päätetään lopullisesti, jättää työkyvyttömyysmenettelyn, joka on aloitettu virkamiehen ollessa vielä palvelussuhteessa, vaille merkitystä. Unionin tuomioistuim on täsmentänyt tältä osin, että väliaikaisen toimihenkilön työsopimuksen irtisanominen ei voinut haitata työkyvyttömyyslautakunnan työskentelyn loppuun saattamista eikä sitä, että kyseiselle toimihenkilölle myönnetään mahdollisesti

työkyvyttömyys ennen irtisanomista, eikä vaikuttaa kyseisen toimihenkilön oikeuksiin tähän liittyvän menettelyn päättyessä (tuomio 19.6.1992, V. v. parlamentti, C-18/91 P, EU:C:1992:269, 40 kohta).

- 70 Käsiteltävässä asiassa on riidatonta, että työkyvyttömyysmenettely keskeytettiin OLAFin tutkimuksen ollessa käynnissä eikä sitä sittemmin jatkettu ja että EUIPO on katsonut, että työkyvyttömyysmenettely jäi vaille merkitystä viraltapanopäätöksen johdosta, niin ettei sen jatkaminen ollut enää mahdollista kantajan viraltapanon jälkeen.
- 71 Aluksi on tuotava esille, kuten edellä tämän tuomion 69 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, ettei yhdessäkään henkilöstösääntöjen säännöksessä säädetä, ettei työkyvyttömyysmenettelyä, joka on aloitettu kantajan ollessa vielä palvelussuhteessa ja jonka toimielin on keskeyttänyt, voitaisi jatkaa asianomaisen henkilön palvelussuhteen päättyttyä viraltapanopäätöksen johdosta.
- 72 Sitten on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin on täsmentänyt tuomion [luottamuksellinen] 53 kohdassa, että vaikka EUIPO ei ole velvollinen vahvistamaan automaattisesti työkyvyttömyyslautakunnan esittämiä päätelmiä, EUIPO:n harkintavalta työkyvyttömyyslautakunnan lausuntoa seuraavien jatkotoimien suhteen ei ole sellainen, että EUIPO voisi kieltäytyä loputtomasti ja perustelematta tekemästä päätöstä kyseisen lautakunnan lausunnon perusteella.
- 73 Hallinto ei siis voi väittää perustellusti, ettei työkyvyttömyysmenettelyä, joka on aloitettu kantajan ollessa vielä palvelussuhteessa, voitu jatkaa sen vuoksi, että kantaja oli sittemmin pantu viralta. Päätäessään työkyvyttömyysmenettelyn lopullisesti ottamatta huomioon kyseisen menettelyn jatkamiseen liittyvää kantajan etua EUIPO on päinvastoin laiminlyönyt huolenpitovelvollisuutensa ja loukannut hyvän hallinnon periaatetta. Kuten edellä tämän tuomion 66 kohdassa muistutetaan, kun viranomaisen ratkaisee virkamiehen asemaa koskevan tapauksen, sen on nimittäin otettava huomioon kaikki sen päätökseen mahdollisesti vaikuttavat seikat, ja näin toimiessaan sen on otettava huomioon paitsi yksikön myös kyseisen virkamiehen etu. Hallinnon olisi siis pitänyt ottaa työkyvyttömyysmenettelyn aikana huomioon samaan aikaan käyty kurinpitomenettely, jonka päättymisen saattoi mahdollisesti johtaa kantajan viraltapanoon, ja sen olisi pitänyt kantajan etu huomioon ottaen joko päättää työkyvyttömyysmenettely ennen viraltapanopäätöksen antamista tai antaa työkyvyttömyysmenettelyn jatkua sen jälkeen.
- 74 On vielä tuotava esille, että unionin lainsäätäjä on halunnut antaa henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 9 artiklan yhteydessä virkamiehille tai entisille virkamiehille, jotka eivät kykene enää työskentelemään ikänsä tai terveydentilansa vuoksi, vakuuden siitä, että nämä saavat myös ankarimman kurinpitoseuraamuksen eli viraltapanon yhteydessä ainakin vähimmäistoimeentulon.
- 75 Tätä päätelmää, jonka mukaan EUIPO on laiminlyönyt huolenpitovelvollisuutensa ja loukannut hyvän hallinnon periaatetta, ei kyseenalaista EUIPO:n väite, jonka mukaan kantajan olisi pitänyt esittää hallinnolle kohtuullisessa ajassa vaatimus työkyvyttömyysmenettelyn jatkamisesta. Yhtäältä kuten tuomion [luottamuksellinen] 53 kohdastakin ilmenee, tällaisen aloitteen on tultava toimielimeltä, ei kantajalta.

- 76 Toisaalta henkilöstösääntöjen 59 artiklan 4 kohdan yleisestä rakenteesta seuraa, että koska nimittävä viranomainen aloittaa työkyvyttömyysmenettelyn saattamalla työkyvyttömyyslautakunnan käsiteltäväksi sellaista virkamiestä koskevan asian, joka on ollut kolmen vuoden aikana sairauslomalla yhteensä yli kaksitoista kuukautta, nimittävän viranomaisen on sitäkin suuremmalla syyllä jatkettava keskeytettyä menettelyä ja päätettävä se.
- 77 Edellä esitetyn perusteella esillä olevan kanneperusteen ensimmäinen osa on hyväksyttävä ja näin ollen riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin sillä päätetään työkyvyttömyysmenettely lopullisesti eikä harkintavallan väärinkäyttöä koskevasta toisesta osasta ole tarpeen lausua.

[– –]

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) 14.3.2019 tekemä päätös kumotaan siltä osin kuin sillä päätetään lopullisesti IB:n työkyvyttömyysmenettely.**
- 2) Kanne hylätään muilta osin.**
- 3) Kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Kanninen

Póltorak

Stancu

Julistettiin Luxemburgissa 13 päivänä lokakuuta 2021.

Allekirjoitukset